

آغاز رسمی جشنواره ۴۱

سال‌های سختی که بر سینمای ایران گذشت

۱۴

● پنجشنبه ۱۳ بهمن ۱۴۰۱ | ۱۱ رجب ۱۴۴۴ | سال سی‌ویکم ● شماره ۸۷۰۶

پایتخت عطش

چرا نمایش فیلم‌های خارجی در جشنواره فجر دهه‌های ۶۰ و ۷۰، مهم و تأثیر گذار بود

۱۵

هلمشهرکی جتسنواره

آمدن بهروز افخمی از خوش‌شانسی مابود

گفت‌وگو با سیدعماد حسینی، کارگردان فیلم «استاد»

گفت‌وگو

محمدناصر احدی

روزنامه نگار

«استاد»، نخستین ساخته سیدعماد حسینی، با نگاهی به نما یشنامه «وللانا»، نوشته دیوید ممت ساخته شده است. این نما یشنامه دو بر سونازه درباره دانشجوی دختری به نام «کارول» است که استاد مردش به نام «جان» را به تعرض متهم می‌کند. جان که در آستانه تر فیع ر تبه قرار دارد و این مسئله می‌تواند به اعتبار حرفه‌ای او لطمه بزند، سعی می‌کند کارول را متقاعد کند که او دچار سوءبرداشت شده و جان نیت سوئی نداشته است. این نما یشنامه با اینکه به سال ۱۹۹۲ تعلق دارد، اما با توجه به جنبش #MeToo هم موضوعی کاملاً به‌روز دارد. سیدعماد حسینی، دانش آموخته سینماست و سابقه فعالیت دانشگاهی دارد. از او ۲ کتاب «غربی‌زدایی مطالعات فیلم» و «سینمایی دیگر؛ چندمقاله و گفت‌وگو درباره سینمای عباس کیارستمی» منتشر شده است. با او درباره تجربه به‌ساخت نخستین فیلمش، تأثیر مطالعات تئوریک بر کارش و حضور بهروز افخمی به‌عنوان تهیه‌کننده فیلم صحبت کرده‌ایم.

در خیرها خواندم که «استاد» برداشتی از نما یشنامه «وللانا» نوشته دیوید ممت است. فیلم شما را می‌توان اقتباسی وفادارانه از این نما یشنامه دانست یا صر فا برداشتی آزاد از آن است؟

کار ما فیلمنامه اورچینال است. ما برداشتی از «وللانا» داریم. در حقیقت انگار که من و پیام لاریان که نویسنده فیلمنامه بوده‌ایم، این نما یشنامه را خوانده‌ایم و گذاشته‌ایم کنار. فیلمنامه ما فقط اشتراک موضوعی با نما یشنامه ممت دارد. به همین دلیل کار ما برداشت آزاد محسوب می‌شود و اقتباس به‌حساب نمی‌آید.

موضوع نما یشنامه هم به‌روز و داغ است.

موضوع، کاملاً داغ و به‌روز است؛ چون موضوعات انسانی کهنه نمی‌شوند. همانطور که خیلی از کارهای داستانیوفسکی را اگر حالا بخوانید، کاملاً موضوع روز به‌حساب می‌آیند. چون مسائل انسانی مسائلی هستند که بارها در تاریخ تکرار شده‌اند و باز هم تکرار خواهند شد.

فیلم «وللانا» را که خود ممت براساس نما یشنامه‌اش ساخته، دیدید؟

ندیدم و مخصوصاً هم ندیدم تا تحت تأثیر آن قرار نگیرم. چقدر تجربه‌های تئوریک که در مطالعات سینمایی داشتید، در ساخت فیلم به کارتان آمد؟

خیلی مؤثر است. مطالعات نظری باعث می‌شود که افق دید انسان وسیع شود و نسبت بین مطالعات نظری و خود فیلم را می‌توان در روح کار پیدا کرد؛ برای مثال، در کتاب «سینمایی

دیگر» که امتداد کتاب «غربی‌زدایی مطالعات فیلم» است، از این زاویه به کیارستمی نگاه کردیم که کیارستمی دنبال شیوه‌های کمتر استفاده‌شده یا استفاده‌نشده در بیان سینمایی بود؛ یعنی کیارستمی می‌خواست شیوه‌های سینمای رایج و تجاری دنیا را – که حدود ۹۰ درصد فیلم‌ها براساس آنها ساخته می‌شود – کنار بگذارد و دنبال قواعد بیانی جدید می‌گشت. «غربی‌زدایی مطالعات فیلم» مجموعه مقالات و گفت‌وگوهای بود با آدم‌هایی که همین دغدغه را دارند؛ یعنی دنبال شیوه‌های متفاوت غیر غربی در مطالعات سینمایی در اقصی نقاط دنیا می‌گردند. در دکوپاژ و کارگردانی فیلم هم تلاش مان بر این بود که سراغ شیوه‌های کمتر رایج، حداقل در سینمای ایران برویم. حالا فیلم را که ببینید متوجه می‌شوید فیلم ما از لحاظ فیلمنامه و کارگردانی از شیوه‌ای استفاده می‌کند که شاید مقداری برای مخاطب ایرانی غریب باشد.

همین غرایت برای مخاطبی که طی سال‌ها به تبیلی ذهنی عادت داده شده، پس‌زننده نیست؟

نه، غریب بودن لزوماً به‌معنای غیر جذاب بودن نیست. مخاطب ما کمتر با آثار خوب روبه‌رو می‌شود؛ یعنی چیزهایی که می‌بیند یا راحت‌الحلقوم‌های فرهنگی‌اند یا چیزهای مبتذل؛ برای نمونه، آثار مرحوم کیارستمی در زمان حیاتش اکران درستی در کشور نداشت. خاطر من هست که روزی فیلم «طعم گilas» را در خانه گذاشته بودم و داشتم می‌دیدم. مادر داشت در آشپزخانه آشپزی می‌کرد. چند دقیقه‌ای از فیلم را هم‌ینطور از آشپزخانه دید و بعد آمد کنار من نشست و تا آخر فیلم را تماشا کرد. اواسط فیلم از من پرسید این فیلم را تلویزیون گذاشته یا تو؟ گفت‌م من گذاشتم. تا آخر فیلم را دید و کاملاً جذب فیلم شده بود. ببینید، مادر من به‌عنوان یک زن اکران درستی در کشور نداشت. خاطر من هست که روزی فیلم «طعم گilas» را می‌تواند با «طعم گilas» ارتباط خوب برقرار کند، منتها «طعم گilas» را کی نشانمان داده‌ایم؟

یعنی شما معتقدید که مخاطب ایرانی اصلاً آثار خوب را ندیده است؟

ندیده، چون اصلاً اینها در اختیارش نیست. نه تلویزیون اینها

را پخش می‌کند و نه سینماها. اصلاً این فیلم‌ها را نمی‌بیند که بتوانند تصمیم بگیرند این را می‌خواهد یا چیز دیگری را. حالا من در فیلمم در نقطه‌ای قرار گرفته‌ام که سعی کرده‌ام این دو گونه را به هم نزدیک کنم؛ یعنی گونه کاملاً روشنفکری و گونه کاملاً تجاری. یعنی فیلمم در مرز متعادل‌ی از این دو گونه قرار بگیرد. کاری که چند فیلمساز مورد علاقه خودم انجام داده‌اند؛ کارگردانی‌هایی همچون میشائیل هانکه، کریستین مونچویو و برادران داردن. این فیلمسازهای محبوب من فیلم نوعی در مرز این دو گونه می‌ایستند و فکر می‌کنم فیلم هم همینطور است.

حضور بهروز افخمی به‌عنوان تهیه‌کننده چه تأثیری داشت؟

ما کار را با تهیه‌کننده دیگری شروع کردیم و پروانه ساخت گرفتیم. حتی ۳ روز در لوکیشنی فیلمبرداری کردیم و بعد متوجه شدیم که آقای معجونی تومور مغزی دارد و بیبانی چشم پیش‌ازبین رفت. ناچار شدیم کار را متوقف کنیم. خود آقای معجونی تأکید کرد که باز یگر را عوض کنید. ما گفتیم می‌خواهیم صبر کنیم و با شما بگیریم. خوب، ۳ ماه وقفه افتاد تا آقای معجونی رفت تومور را در آورد و تجدید قوا کرد و بر گشت سر کار. وقتی ایشان آمد سر کار، تهیه‌کننده قبلی انصراف داد. می‌دانید که فیلم‌اولی‌ها ناچارند به برخی تهیه‌کننده‌ها یا بدهند یا از فیلم‌اولی‌ها پولی می‌گیرند یا برخی تهیه‌کننده‌ها می‌گویند فلان کس من در فیلم بازی کند و هزار جور مسائل دیگر. به هر حال تهیه‌کننده قبلی خوددش را کشید کنار و شانس ما بود که بهروز افخمی آمد و اصلاً اتفاق بزرگی برای کار ما رقم خورد. بهروز افخمی کارگردانی صاحب‌سبک است، ولی در موضع تهیه‌کننده مشورتش را می‌داد و اجازه می‌داد که من تصمیم بگیرم. خوب، می‌دانید این ویژگی در مورد تهیه‌کننده‌هایی که کارشان را بلد نیستند و بویی از کارگردانی هم نبرده‌اند نادر است؛ چون می‌خواهند به هر طریقی در کار کارگردان مداخله کنند، چه برسد به ایشان که کارگردانی صاحب سبک و مسلط به تکنیک است. ولی این بزرگواری را داشت که اجازه بدهد من به‌عنوان کارگردان

خودم تصمیم بگیرم و تجربه خودم را داشته باشم. حتی به من اجازه داد که بر خلاف نظر ایشان عمل کنم و این اتفاق عجیبی بود. در عین حال، نکاتی که می‌گفت، حتی اگر به آنها عمل هم نمی‌کردیم، حواس‌مان را راجع به چیزی جمع می‌کرد و از نظر تکنیکی واقعا به کار ما کمک کرد. علاوه بر این، در تدوین به شکل جدی وقت گذاشت و بالای سر کار آمد و می‌دانیم که ایشان جزو تدوینگران شگفت‌انگیز سینمای ماست و واقعا کار ما در این مرحله از تقاضا است.

پس حضور افخمی به‌عنوان فردی باتجربه در کنار شما قوت قلب خوبی بوده است.

حتمالاً اینطور بوده. واقعا اعتماد به نفس گروه و خود من را بالا برد. هر تهیه‌کننده‌ای چنین تأثیری ندارد، ولی بهروز افخمی واقعا کمک کرد، راهنمایی کرد و در عین حال چیزی را به من تحمیل نکرد.

نکته‌ای که راجع به حسن معجونی و بیماری‌اش گفتید جالب بود. حسن معجونی باز یگری است که چه روی صحنه، چه روی پرده سینما و چه در قاب تلویزیون معمولاً به خوبی نقشش را ایفا می‌کند. می‌خواهیم ببینیم به‌نظر تان حسن معجونی قبل و بعد از عمل فرقی کرد؟ حسن معجونی، بازیگر شگفت‌انگیزی است. به‌نظرم فرق کرد و بهتر شده بود. قبل از عمل متوجه شدیم که ایشان زود خسته می‌شود یا گاهی نمی‌توانستند دیالوگ‌ها را به اندازه کافی حفظ کنند. من و پیام لاریان تعجب می‌کردیم، چون می‌دانستیم که ایشان در تئاتر اسطوره است. بعد از عمل، با روحیه شادتر، شارپ‌تر و بهتر آمد سر کار. خدا را شکر تومور خوش‌خیم بود و مشکلی نداشت.

«وللانا» نما یشنامه‌ای دور یوسونازه است و احتمالاً فیلم شما هم نباید باز یگر زیادی داشته باشد.

فیلم ما ۳۲ اکران اصلی و تعدادی باز یگر فرعی دارد.

در سینمای ایران معمولاً وقتی فیلمی کم‌اکرانتر یا کم‌لوکیشن است، به نادرست به تئاتری بودن متهم می‌شود. تماشاگران، فیلم را که ببینند متأثر شدم مردان به‌دلیل متوجه می‌شوند فیلم ما اینگونه نیست.

بهروز افخمی (تهیه‌کننده): برای ساخت «استاد» استخاره کردم

فیلم را برای نخستین بار امروز به‌طور کامل دیدم و فکر می‌کنم فیلم گرمی است و از آن به‌عنوان تهیه‌کننده راضی هستم. حتی شنیدم کسی هم هنگام نمایش فیلم از سالن خارج نشده و این بسیار خوب است. من جایگزین مجید جبی معمار در این فیلم بودم و کار چندانی برای فیلم‌نکردم. هزینه تولید فیلم کمتر از ۳/۵ میلیارد تومان بوده است و فکر نمی‌کنم با این فیلم بتوان فساد را در سینمای ایران برطرف کرد.

برای ساخت این فیلم استخاره کردم چرا که دوره «می‌تو» تمام شده است. می‌خواستم این فیلم کم‌دی باشد چرا که کسی می‌تو را جدی نمی‌گیرد، اما در استخاره‌ای که داشتم وعده‌های خوبی از قرآن داشتم. ما بدون کمک هیچ نهاد دولتی موفق شدیم تا این فیلم را تمام کنیم.

فیلم را برای نخستین بار امروز به‌طور کامل دیدم و فکر می‌کنم فیلم گرمی است و از آن به‌عنوان تهیه‌کننده راضی هستم. حتی شنیدم کسی هم هنگام نمایش فیلم از سالن خارج نشده و این بسیار خوب است. من جایگزین مجید جبی معمار در این فیلم بودم و کار چندانی برای فیلم‌نکردم. هزینه تولید فیلم کمتر از ۳/۵ میلیارد تومان بوده است و فکر نمی‌کنم با این فیلم بتوان فساد را در سینمای ایران برطرف کرد.

برای ساخت این فیلم استخاره کردم چرا که دوره «می‌تو» تمام شده است. می‌خواستم این فیلم کم‌دی باشد چرا که کسی می‌تو را جدی نمی‌گیرد، اما در استخاره‌ای که داشتم وعده‌های خوبی از قرآن داشتم. ما بدون کمک هیچ نهاد دولتی موفق شدیم تا این فیلم را تمام کنیم.

پیام رئیس سازمان سینمایی به مناسبت آغاز جشنواره فجر ۴۱

تنوع دیدگاه‌ها سلايق و رنگ‌آمیزی گونه‌ها در فیلم‌های امسال

محمد خزاعی، رئیس سازمان سینمایی در پیامی از جشنواره فیلم فجر سخن گفت. در بخشی از این پیام آمده است: «جشنواره بین‌المللی فیلم فجر، از براینند رنج‌ها و مجاهدت‌های خانواده سینمای ایران به میراث فرهنگی کشور تبدیل شده و این مشعل فروزان که همه ساله گرمابخش فضای جامعه‌است و در عین حال، جلوه‌گاه دستاوردهای سالانه سینمای ایران نیز به شمار می‌آید، امروز چراغ این جشنواره در بر تو تلاش‌های نجیبانه و بی‌بیاوهی جمع بزرگی از خانواده سینمای ایران که با درک شرایط پیچیده اجتماعی ماه‌های اخیر، حراست از منافع و مشترکات ملی را راج نهادند، روشن است تا کژتابی تاریک‌اندیشان، لطمه‌ای به این حرکت ملی وارد ن‌سازد.»

در بخش دیگری از این پیام آمده است: «سینمای ایران سرشار از خلاقیت‌ها، دستاوردها و نوآوری‌است؛ جوشش از درون و نو به نو شدن فضای سینما و بهره‌گیری از بزرگان این عرصه برای رونمایی از چهره‌های تازه نفس و سپردن بیقر پرافتخار سینما به دستان توانمند و پرامید آنهاست. معنای دیگر تبدیل تهدید به فرصت‌هاست و همه می‌دانیم دمیمن هوای تازه، ضرورتی تاریخی برای تعالی و صیانت از ارزش‌های سینمای ملی است. فیلم‌های راه‌یافته‌ای دوره از جشنواره، نشانی از تنوع دیدگاه‌ها، سلايق و رنگ‌آمیزی گونه‌های سینمای در سپهر سیاسی اجتماعی ایران امروز است تا زیبایی و فصیلت مفاهمه و گفت‌وگو را نمودار سازند و شعار سازمان سینمایی که (همه سینما تهران نیست) محقق گردد.»

رئیس سازمان سینمایی همچنین عنوان کرد: «اخلاق، امید و آگاهی، شعار این رویداد فرهنگی، طلیعه‌ای برای راهیایی به عمق اندیشه و «متحوای تراز» سینمای ایران است که پرده‌های رنگارنگ آن در پرتو کوشش قابل تحسین هزاران نفر از متخصصان سینمای ایران در فیلم‌های منتخب جشنواره چهل و یکم، تجلی یافته‌است.»

■ ■ ■

جایزه مردمی فیلم فجر حذف نشود

سعید خانی، مدیر پردیس سینمایی «صبا مال» در مصاحبه‌ای با اشاره به اینکه در این دوره از جشنواره، یک سالن با ظرفیت حدود ۴۸۰ نفر را به پیش فیلم‌ها اختصاص داده‌است، گفت: اگر وضعیت تبلیغات تغییر کند، پیش‌فروش بلیت‌های جشنواره با شروع نمایش فیلم‌ها در سینماهای مردمی، می‌تواند بهتر شود. برای ما هم اگر جشنواره به لحاظ اقتصادی پرباشد، تعداد سالن‌ها را افزایش می‌دهیم. او در پایان بیان کرد: نکته مهم دیگر به حذف جایزه مردمی برمی‌گردد که حذف آن نباید به گونه‌ای باشد که مخاطب احساس کند جشنواره این بخش، برایش اهمیتی ندارد. اینکه گفته می‌شود به دلیل بر رسیدن فیلم‌ها، نمی‌توان شرایط رای‌گیری مردمی را برقرار کرد، دلیل قابل‌قبولی نیست و بهتر است یک بازه زمانی برای تمام فیلم‌ها مثلاً در ۵ روز آخر جشنواره، در نظر گرفته شود تا جایزه‌های متعلق به هر‌دو بوده، برای سال دوم حذف نشود. به هر حال این جایزه در جذب حضور مخاطب می‌تواند تأثیر گذار باشد.

فجر در استان ها

اکران ۱۸فیلم در اصفهان

آغاز سیزدهمین جشنواره فیلم فجر در اصفهان

امسال چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر، در حالی بر گزار می‌شود که اصفهان نیز در برگزاری این جشنواره سهیم خواهد بود. سیزدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر اصفهان از دوشنبه ۱۷ بهمن‌ماه آغاز می‌شود و اکران فیلم‌ها در اصفهان تا ۲۳ بهمن‌ماه، به‌مدت ۷ روز در سینماهای «فلسطین» و پردیس سینمایی «ساحل» برای اکران عمومی و در سینما «سپاهان» ویژه اکران اصحاب رسانه، مطبوعات و هنرمندان ادامه خواهد داشت.

علی تمنایی، مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان اصفهان با بیان اینکه تعداد ۷۲ فیلم به دبیرخانه مرکزی این جشنواره ارسال شده که پس از بررسی‌ها، تعداد ۱۸ فیلم در بخش سودای سیمرغ به تأیید رسیدند، توضیح داد: اصفهان از اکران فیلم‌ها، بی‌نصیب نخواهد بود و همه فیلم‌ها در اصفهان نیز اکران خواهد شد. ضمن اینکه جشنواره بین‌المللی فیلم فجر اصفهان از روز دوشنبه ۱۷ بهمن‌ماه با مراسم افتتاحیه و تجدید میثاق هنرمندان با شهدا در گلستان شهدای اصفهان، آغاز خواهد شد و اکران فیلم‌ها در اصفهان تا ۲۳ بهمن‌ماه به‌مدت ۷ روز ادامه خواهد داشت. در نهایت، برنامه اختتامیه جشنواره فیلم فجر اصفهان در روز دوشنبه ۲۴ بهمن‌ماه برگزار خواهد شد.

تمنایی، حضور هنرمندان اصفهانی در جشنواره بین‌المللی فیلم فجر را قابل توجه دانست و افزود: در راستای دیده شدن هنرمندان و اهالی سینمای استان، در برنامه اختتامیه جشنواره فیلم فجر اصفهان از آنها تجلیل و از زحمات آنها تشکر خواهد شد که بر این اساس، هیأت انتخاب در استان تشکیل و نامزدها بررسی شدند. همچنین برای توجه به تولیدات هنرمندان استانی، فراخوانی منتشر کرده‌ایم تا افراد علاقه‌مند برای اکران آثارشان در جشنواره فجر در خواست دهند. به همین منظور، آثار این افراد در سینما سپاهان در کنار فیلم‌های سودای سیمرغ، اکران خواهند شد. جشنواره بین‌المللی فیلم فجر همیشه با فراز و فرودهایی همراه بوده، اما دوباره چشم اصفهان به برگزاری جشنواره روشن شده است که امیدواریم با برگزاری جشنواره استقبال شده و شاهد نشاط و تحرک ویژه‌ای از سوی هنرمندان باشیم. مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان اصفهان با اشاره به اسامی فیلم‌های بخش سودای سیمرغ، اعلام کرد: امسال فیلم‌های سودای سیمرغ هر روز در ۳ سالن ۱۶، ۱۸، ۳۰ و ۲۱ اکران خواهد شد. همچنین فیلم‌های «در آغوش درخت»، «آه سرد»، «جنگل پر تقال»، «شماره ۱۰»، «پرونده باز است»، «روایت ناتمام سیما»، «هوک»، «چرا گریه نمی‌کنی»، «های پاور»، «بعد از رفتن»، «کت چرمی»، «هفت بهار نارنج»، «آنها مرا دوست داشتند»، «استاد»، «عطر آلود»، «یادگار جنوب»، «پچه زنگ» و «سرهنگ ثریا» در اصفهان اکران خواهند شد.

خبر

همزمان با جشنواره فیلم فجر

افتتاح ۲پردیس سینمایی در ۳شهر

در آستانه آغاز چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر، همزمان ۲ پردیس سینمایی در شهرهای پرند و قرچک و رامین افتتاح شد. به‌گزارش همشهری، محمد خزاعی، رئیس سازمان سینمایی، به بهانه افتتاح این ۲ پردیس سینمایی در شهرهای پرند و قرچک و رامین، عنوان کرد: توسعه زیرساخت و فناوری نوین سینما از نیازهای اجتناب‌ناپذیر ماست. هم‌اکنون بیش از ۲۳۰۰ سالن سینمایی طی یک سال اخیر، ۱۸۰۰ سالن سینمایی به بهره‌برداری رسیده و این روند ادامه خواهد داشت.

وی افزود: شعار گسترش عدالت فرهنگی و در قبال آن توسعه سالن سینما از جمله راهبردهای دولت جدید در شهرهای کم بر خوردار است؛ چرا که به‌دلیل بضاعت و غنای نیروی انسانی، سینمایی ایران نیازمند توسعه ظرفیت‌های سینمایی و زیرساخت‌های آن است.

خیلی‌ادامه داده: سینمای ایران سالانه بیش از ۲۰۰ فیلم تولید می‌کند که هم‌اکنون این میزان از تولیدات، بیش از ظرفیت زیرساخت‌های اکران در اقصی نقاط کشور است. در دولت جدید تلاش‌های بسیاری در راستای توسعه زیرساخت‌ها، تثبیت تولید فیلم و حتی افزایش آن در کشور، صورت گرفته است و باید الزام به «توازن هدفمند» بین ایجاد شود. هر چه زیرساخت‌های سینمایی در استان‌های کشور به‌طور متوازن و اصولی توسعه و بسط داده شود، به همان اندازه نیز به «اقتصاد پایدار» و «امنیت معیشتی خانواده سینما» کمک می‌شود.

خزاعی همچنین گفت: «نهضت سینماسازی و توسعه و تجهیز سالن‌های سینما» راه اندازی شده و ما به‌زودی شاهد خبرهای خوبی در این حوزه خواهیم بود. با همین روند، در آینده نزدیک می‌توانیم سراغ توسعه سینما در شهرهایی برویم که تاکنون از این موهبت بر خوردار نبوده‌اند. بر این اساس، پردیس سینمایی قرچک و رامین در زمینی به مساحت ۱ هزار ۱۰ متر و زیربنایی در حدود ۱۱۰۰ متر در شهرک طلایه قرچک، احداث شده است. این پردیس سینمایی با ۳ سالن نمایش و ظرفیت ۱۲۰۰ صندلی به بهره‌برداری رسیده است. همچنین سینمای پرند به مساحت ۹۰۰ مترمربع در فاز ۳ واقع شده و دارای ۳ سالن مجزا با ظرفیت‌های ۱۸۵، ۷۰، ۴۰ و ۳۵ صندلی است.»

فیلم را برای نخستین بار امروز به‌طور کامل دیدم و فکر می‌کنم فیلم گرمی است و از آن به‌عنوان تهیه‌کننده راضی هستم. حتی شنیدم کسی هم هنگام نمایش فیلم از سالن خارج نشده و این بسیار خوب است. من جایگزین مجید جبی معمار در این فیلم بودم و کار چندانی برای فیلم‌نکردم. هزینه تولید فیلم کمتر از ۳/۵ میلیارد تومان بوده است و فکر نمی‌کنم با این فیلم بتوان فساد را در سینمای ایران برطرف کرد.